

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro.} 11.

25. Stycznia 1822.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej

Poselstwo Prezydenta przy otwarciu Kongressu, tak jest obszerne, iż o takowem tylko co do głównych treści namienić można. Najprzód obejmuje one iak zwyczajnie rzut oka na wewnętrzne położenia Państwa, i jest bardzo zaspokajacem. Równie, stosunki z Mocarstwami postronnemi wystawione są iako spokojne i przyjacielskie. Zatargi z Anglią względem wyłożenia pierwszego artykułu traktatu w Gandawie zawartego, oddane zostały do roztrzygnięcia Dworowi Petersburgskiemu iako sądowi polubownemu. Co się dotyczy Hiszpanii, Prezydent spodziewa się, iż kraj ten ponowdowany zasadami liberalnemi i świattemi uznaniem podległość osad swoich w Ameryce.

Hiszpania.

Wiele gazet Paryżkich z d. 3. t. m. zawiera jednakowey prawie treści list następujący, pisany z Barceliony z d. 20. Grudnia: »Chociaż zaraza sprząta ieszcze po kilka dni: a nakazane przez Władze środki, iako to ofiar a czyszczenia i t. p. nie ustały, n. p. kadzenia, czyszczenia i t. p. nie ustały, to przecież Junta zdrowia postanowiła znieść kordon. Stosownie więc do tej uchwały przywrócony jest związek od Poniedziałku pomiędzy naszym miastem a prowincjami. Jenerałny Kapitan, Villa Campa, ma zamiar udać się do Madrytu, i mówią, że Gubernator nasz będący dotąd w twierdzy, towarzyszyć mu będzie, Jenerał Riego iest teraz w Reus; nowy obowiązek jego, iako Deputowanego do Stanów z Asturyi przeszkadza mu podług życzeń liberalistów naszego miasta obić miejsce po Jenerałnym Kapitanie Villa Campa. Oholiczność ta, iest wielkiej wagi i zwleczła na teraz zbrodnicze zamiary naszych bezkoszutowych, którzy polegali na czynnem współdziałaniu swojego Naczelnika! — Wiadomości, któreśmy wczoray pocztą z Kadyxu, Walenii i Saragossy odebrali, zapowiadają mocne

wzburzenie i straszne przesilenie. Przesadzanie doszło do najwyższego stopnia. Gwardye narodowe urządzają się i ćwiczą w broni. Wszystko przybiera postać woiownięzą i dozwala mniemać, że niebawem popłynie krew strumieniami. Szczególniey w Barcellionie rozjątrzone są umysły, a liczni tamże liberałści, takie czynią przygotowania, iżby mniemano, że się uzbraiać chcemy przeciwko wewnętrznemu nieprzyjacielowi. Rozsiewają umysłnie trwożące wieści względem zamiarów obcych Mocarstw bo należy to do taktyki, aby lud uzbroić; wszyscy atoli rozumni ludzie nie dają się mieć temi wybiegami. Co się ieszcze stanie z nami? wie tylko sama Opatrzność!»

Najnowsze gazety Paryżkie z d. 4. b. m. zawierają wiadomości z Madrytu dochodzące do dnia 24. Grudnia. Na posiedzeniu Stanów z d. 22. i 25. odczytano nowo nadeszłe z Sewilli przedstawienia, obejmujące oprócz powtórzonych skarg i obwinien Ministrów nieodzowne postanowienie niesłuchania żadnych rozkazów Rządu, dopóki nie stanie się zadosyć woli narodu. Hrabia Toreno wniósł na posiedzeniu z d. 22., aby przeciwko tym, którzy powyższe podpisali przełożenie wytoczona została sprawa; wniosek ten odesłano do Kommissyi. W dniu 27. zdała Kommissya sprawę względem wypadków Sewilskich; w tém oświadcza, iż Jenerał Velasko, naczelnik polityczny, D. Luis Eskovedo, i ogólnie wszystkie Władze godne są nagany, ponieważ nie przedsięwzięły żadnych środków ku przytłumieniu powstania, i nie dopełniły postanowienia Stanów w téj mierze uchwalonego; iż według tego wytoczona powinna być sprawa przeciwko Velaskowi, Eskovedowi, innym Władzom i przeciwko wszystkim, którzy przedstawienie owo podpisali. PP. Toreno, Garcia Page, Martinez de la Rosa, Cuesta i wielu innych, popierali wniosek Kommissyi, podczas gdy PP. Cortes, Romero Alpuente, Gasco i Quintanna starali się usprawiedliwić Sewillanów namietnemi swemi mowami, które często galeryie oklaskiwały. W

Końcu przyjęto wnioszek Kommissyi 112 głosami przeciwko 36.

Francya.

Monitor zawiera co następuje: »Zasady oszczędności, i życzenia połączenia prac, znielowiły Ministra Woyny urządzić swoy wydział na nowo, niektórzy z Jeneratów, Intendenci i Podintendenci woyskowi niemogli byż podług tegoż urządzenia umieszczonymi, i Minister okazawszy im zadowolenie swoje z ich usług, oświadczył onym żal, iż ich nie może mieć dłużej w biurach swoich. Minister zasiągnie rozkazów Króla, aby wskazał onym nowe przeznaczenia, ich stopniowi odpowiadające. Żaden z urzędników na teraz w służbie zostających, nie jest na reformie umieszczony.«

Szef dywizyi Rossan w Ministeryium Spraw Wewnętrznych wziął uwolnienie. W Ministeryium tém utworzono nowy wydział dla umiejętności nadobnych, sztuk i teatru, i takowy poruczono P. Lourdoueir dotychczasowemu cenzorowi gazet.

Oto jest następująca wstępna mowa, czyli rozwinięcie powodów, uczynione przez Ministra Sprawiedliwości przed wniesieniem projektu (zobacz Nr. przeszły) do ustawy względem policyi nad pismami peryodycznemi:

»Mości Panowie! Król rozkazał nam, przedłożyć WPanom projekt do ustawy względem policyi nad pismami peryodycznemi. — Ogólniejszy i obszerniejszy projekt, którego zamiar różni się istotnie od zamiaru nowego projektu, wymierzony jest przeciwko wszystkim przewinieniom przez prasę popełnionym a w téj chwili oddanym jest pod rozpoznanie jednéj z Kommissyi WPanów (o takowym namieniliśmy w N. 249/148 gaz. nasz. r. z.) — Ułożony w innym widoku i podług innego systematu, może projekt ten zdawać się będzie WPanom dzisiaj podlegać jakowym modyfikacyjom. — Ztąd nie chcemy dłużej zwlekać z oznajmieniem fundamentalnych odmiana, iakie zasły w téj mierze w systemacie Rządowym, ponieważ przeto będziecie mogli WPanowie najlepiej osądzić iak dalece pomieniona tamująca ustawa może byż modyfikowana..... (Wrażenie po lewéj.) Każdy zgodzi się, że wyzwanie dzienników mogłoby byż zgubném. Nikt nie powątpiewa o potrzebie urządzenia szczególną ustawą kształtu ich ogłaszania. — Ale iakież mają byż te prawidła? Mości Panowie w téj mierze pomnażają się przeszłości, dzielą się zdania. — Największą trudność spoczywa może własnie na własnościach rękoyunii, iakie osiągnąć moż-

na; ponieważ iedne, będące skutecznemi, porciągają różne za sobą rodzaje nieprzyzwoitości, a drugie, mające bezwątpienia mniej takich nieprzyzwoitości ogłoszone są powiększćj części z wszelkiéj skuteczności. — Ztąd potrzeba będzie. zaniechać wszystkich owych drobnych formalności, wszystkich owych więcéj dowcipnych iak pożytecznych kombinacyi iak mamiących i niedostatecznych, których słabość i niedoskonatość okaże się WPanom wnet iasno przy pilniejszym rozpoznanu. (Podobne powyższemu poruszenie.) — Wśród tych okoliczności, nic innego niepozostanie, iak rozważyć, czyliby niemożna zaprowadzić nieco prostsze a pewniejsze urządzenia, które nie naruszając praw wolności ustawami zapewnionych, zmniejszyłyby widoki, zostać bezkarnym, a przyłożyłyby się do tego, iżby rządzają i mniej niebezpieczną była rozpusta dzienników. — Lecz, Mości Panowie, ani okoliczności spokojności publiczney są równie zawsze iak przyiażne, ani istota naszych instytucy dozwała nam spodziewać się po nich każdego czasu jednakiéj pomocy. — Ztąd rękoyunii muszą stosować się podług tey różnicy a zmieniać się według potrzeb. — W czasach zwyczajnych będą one więcéj proste i ograniczone. — W czasach przykrych i niespokojnych, gdyby zagrożone miało byż bezpieczeństwo Państwa, gdy zwyczajne przepisy niebędą dostatecznemi, użyte będą przemiiące środki, których skuteczność doświadczenie usprawiedliwi... (Nowe poruszenie z lewéj). — Na tem opierają się obadwa rozporządzenia, służące za podstawę nowéj ustawie. Przez pierwsze podanie WPanowie środki zgłębienia i osądzenia prawdziwego zamiaru i zwyczajney dążności pism peryodycznych.

Jest to nowe lecz konieczne prawo; jest to nieodzowny warunek zniesienia cenzury. — Język nasz zawiera w sobie za wiele układności, a duch Francuzki za wiele żywości, iak, żeby u nas trudno było pisać kary godne rzeczy, do których Sędzia nie może nigdy zastosować ścisłych i pewnych definicyi przewinień. — Potrzeba koniecznie moralnego ocenienia aktu, którego zawsze uderzająca odpowiedzialność ukręwa się, iednakowoż pod zewnętrzną postacią, uchodzącą przed pewnemi rozporządzeniami powszechnéj ustawy. — Nie będzie nikt przeczył, iż pewna liczba podobnych artykułów jest godniejszą nagany i niebezpieczniejszą, iakhy iaki przez nienwagę położony kształt mowy, zawierający w sobie wszystkie istotnego czynu materyjalne znamiona, które w obliczu prawa stanowią przewinienie lub występok.

— Prawo sądenia dopuszcza uprzednio istnienia Trybunału, któryby je wykonywał. Mości Panowie, komuż powierzycie tak ważne prawo mające być zaprowadzonym? Zamierzam naszym jest przyznać je Sądowi Królewskiemu.... (Szemranie z lewéy, przerywa mowę.... Głos z prawéy: »Tak, tak... tak jest,.... Słuchajcie!.... Cicho!....) — Ponieważ wyrok zapadnie na posiedzeniu publiczném... (hałas, iak pierwéy. Kilku Członków przerywa na nowo mowę.... P. Gadilh: »To się wydaie, iakbyśmy w Konstantynopolu byli.« — Szemranie z prawéy.... Kilka głosów: »Słuchajcie! Słuchajcie!«) — »Liczba Sędziów wyrokująca, zapewni towarzystwu i obwinionemu wszystkie owe rękoymnie, iakich słusznie żądać można. (Nowe poruszenie.) — Kombinacye te utworzą związek surowych i pilnych mężów, mających unyst-ogólniey wprawniejszy do tych działań, które osądzenie podobnych przypadków dopuszcza i czyni niedozowném. Od lat kilku wszczęły się z przysadą wątpliwości i trudności przeciwko niepodległości Sądów Francuzkich.... (Hałas na nowo z lewéy przerywa mowę). Prezes: »Mości Panowie! Kiedy projekt do ustawy przekładany bywa w imieniu Króla, nie ma nikt prawa, oprócz rozpraw, przerywać onegoż czytania, wyrażaniem swiego zdania lub uwagami zaburzającemi spokojność. Jest to naruszać prawidła.... (Głosy z prawéy: »Jestto naruszać uszanowanie, wszelką przyzwoitość...« P. Lameth: »Jestto uczuciem, a nie uwagą. — Głosy z prawéy: »Do porządku!.... Słuchajcie!«) — Minister Sprawiedliwości powtarza kształt mowy, który przerwał i czyta dalej mocniejszym głosem: »Od kilku lat wszczęły się z przysadą wątpliwości i trudności przeciwko niepodległości Sądów Francuzkich.... Nie zasłużyły one na taką niestusznosc. Nie chcemy nawet mówić, że niemożność złożenia Sędziów z urzędu wynosi ich nad wszelkie podeyrzenie; twierdziemy, co jest jeszcze pewniejsza, że ich postępowanie, mniemanie oszczerców zawsze kłamstwem karały. (Nowe przerywanie z lewéy.) — Cośmy dotąd powiedzieli dostateczném będzie bez wątpienia w zwyczajnych okolicznościach; atoli, gdy nastaną czasy nieszczęsne, gdyby wyuzdanie tak było złém, żeby zapory te nie mogły go więcéy wstrzymać, Państwo nie powinno przecie zostać i wtedy bez obrony. Roztropność radzi, aby mieć w odwodzie rozciągleyszą lecz przeminiającą Władzę, dla oddalenia niebezpieczeństw, które ponieważ są wielkie, nie mogą być trwałemi.... Wtedy cenzura

może być przypadkowo potrzebną.... (Nowe i mocne przerywanie ze strony lewéy... Głosy z prawéy: »Do porządku! Do porządku! Cicho! Słuchajcież przecie!«) — Wszystko przechonywa, iż podobne smutne zdarzenia nie ziszczą się więcéy między nami, atoli zbawienna jest onym zapobiegać i nie masz żadnego takiego bezpieczeństwa, mogącego upoważnić prawodawcę, aby dobrowolnie dezwał niedoskonałości prawom, na których spoczywa pokój i byt towarzystwa.... (Głosy z prawéy: »To prawda!....«) — Oto są Mości Panowie! powody do ustawy, do której bliższe rozporządzenia WPanom odczytamy.« (Tu następuje projekt do ustawy w przeszłym Numerze zupełnie udzielony.)

Gazeta Strasburska zawiera z d. 9. Stycznia, co następuje: »W chwili, gdy nam gazety Stolicy głoszą nierozsądny zamach złemysłących na twierdzę Saumur, nie myśleliśmy, aby właśnie w tym samym czasie miasto Belfort było widownią podobnego wypadku. Cztery osoby, hańbiące naramienniki, które ich kiedyś zdobyły. PP. Pegulu, Desbordes, Bronke i Lacombe, zawikłani już wprzód w spisek z d. 19. Sierpnia, starali się uwieść 29. pułk liniowy, stojący załogą w Belfort. Atoli postępowanie woyska, dowodzonego przez Officerów przychylnych zniweczyło ich zamiary. Na nieszczęście ucieczka ochroniła spiskowych od zastużony kary. Spokojność, przywrócono niebawem w mieście, którego mieszkańcy iak i caféy Alzacyi, z iednomysłnym wstrętem dowiedzą się o hańbiebnych i zbrodniczych zabiegach nieprzyjaciół Króla i Francyi.« — Rozkaz dzienny: »Przychylnosc Król. Namiestnika Toutein, Podpułkownika Regniac, i Officerów 3. batallionu 29. pułku liniowego zniszczała równie zbrodnicze w Belfort zamiary, które podobnie iak w Saumur przedsięwzięli ludzie, co uszli sprawy spiskowey z d. 19. Sierp. 1820. Około 30 złe myślących pekazali się nocy wczorayszey na przedmieściu de France; ieden z nich wystrzelił do walecznego Namiestnika Królewskiego z pistoletu i ranil go niebezpiecznie. Za pomocą ciemności nocnych uszedł nędznik zemsty woyska. Zamiar ten szalony i wnet zniszczony posłużył ieno wykazać bardziéy dobry sposób myślenia załogi Belfortskięy; Officerowie i żołnierze, wszyscy czują ieden wstręt ku złym, myślącym tylko o nieładzie i zamieszaniu. Jenerał Porucznik pospiesza udzielić téy wiadomości w rozkazie dziennym, aby zbić fałszywe wieści rozsiewane przez złemysłących. W S t r a s -

Burgu d. 3. Stycznia 1822. Jenerał Porucznik wojska Królew. i t. d. Dowódca 5tęj dywizyi wojskowej, Baron Pamphile Lacroix.

K r a k ó w.

Na szóstym posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiey d. 10. Grudnia Repr. Słotwiński wniósł, iż, ponieważ nie są ułożone repertorya i indexa wykazujące stan czynny i ciężący nieruchomości w kraju Rzeczypospolitey Krakowskiey, poprzedzające epokę Rządu Austriackiego, konserwator hypoteki żądać może umiarkowaney nagrody, lecz termin wydania ekstraktu oznaczony być winien; Izba Prawodawcza stosowny projekt Senatowi przestać postanowiła. — Repr. Hrabia Żeleński oznaczoną ilość Złtp. 12 za każdy rok kwerendy uważał za wysoką, tego zdania był i Repr. Soczyński; Izba Prawodawcza postanowiła przy przesłaniu projektu dodać wagę Repr. Słotwińskiego, iż modyfikacya zostawia się Senatowi. — Potem wprowadzono projekt ustanowienia loteryi, Izba Prawodawcza zamieniając projekt Senatu w prawo, postanowiła iednomyślnie, iż loterya klasyczna i liczbowa zaprowadzona będzie na dochód Skarbu publicznego Rzeczypospolitey od 1. Czerwca 1822 podług planu, jaki Senat ułoży, i że takowa puszczona będzie w dzierżawę: — Repr. Józef Hrabia Wodzicki, Kommissarz Skarbowy, odczytał projekt obrócenia corocznie połowy dochodu z loteryi na fundusz dobroczynności, i by Senat żądał od NN. Protektorów wyprowadzenia z kraju Rzeczypospolitey loteryi zagranicznych, dla pomnożenia funduszów towarzystwa dobroczynności. — Repr. Nowicki chciał, aby cały dochód z loteryi przeznaczony został dla towarzystwa dobroczynności. — Repr. Mąkowski oznajmił, iż dochód z loteryi przeznaczony będąc przez Senat na budowę gmachów potrzebnych poda sposobność do zarobku ubogim. — Izba Prawodawcza postanowiła projekt Kommissyi Skarbowey przekładającej obrócenia połowy dochodu na korzyść ubogich przestać Senatowi dla udzielenia inicjatywy. — Repr. Nowicki odczytał przyrzczone projekta: 1. Oznaczający tymczasowy fundusz na 300 ubogich. 2. Projekt osadzenia ubogich w domu schronienia: — Izba postanowiła przestać obadwa Senatowi do urzędowego użycia. — W dniu 10. Grudnia wprowadzony został projekt Senatu co do budowli teatru i prze-

niesienia kollegiaty. WW. ŚŚ. pod decyzją ciałą prawodawczego. Kommissyia Skarbowa przełożyła podział projektu na dwa oddzielne: przeniesienia parafii i budowy teatru; co do pierwszego wyrażono ma być tylko, iż parafia przeniesiona będzie do kościoła Ś. Pietra z powodu, że kościoły są własnością publiczną, co do drugiego, aby Złtp. 100,000 oznaczone zostały z laudemiiów mieyskich, i teatr został własnością miasta i t. d. — Poczem nastąpiły wnioski Reprezentantów. Marszałek znajdując zdania oddzielne, żądał decyzji Izby. — Izba Prawodawcza przyjąwszy modyfikacye Kommissyi Skarbowey postanowiła przestać ie Senatowi dla udzielenia inicjatywy.

Dalęj wprowadzony był projekt do ustawy nakazującoy zwrot summy 4900 Złtp. XX. Wikaryuszom przy kościele Ś. Floryjana powziętych za sprzedany kościół Ś. Krzyża; Kommissyia Skarbowa dawszy swą opinię, była za odrzuceniem projektu, poczem, gdy różne były zdania Reprezentantów w tej mierze, Izba Prawodawcza postanowiła zażądać opinii Kommissyi Prawodawczej; a postępując w dalszym działaniu czytał, teyże Sekretarz Seymu nadeszłe od Senatu projekta: 1. Projekt zapobiegający, aby starozakonni w ulicy główney Kazimierza Chrześcijańskiego domów nie nabywali. 2. Projekt do prawa nadającego moc hypoteki kontraktom przez Kommissyję Włościańską wydawanym, równie iak ukladom o przemianę dziecięcin. Izba prawodawcza postanowiła przestać te projekta do opinii Kommissyi prawodawczej. Nakoniec Sekretarz czytał petycie do Izby Prawodawczej podane; które równie odesłano do Senatu.

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie donoszą: Doszła tu wiadomość, iż WJ. X. Aloizy Osiniński Prałat Lucki i Nauczyciel w Krzemieńcu otrzymał od Oycy Ś. order złotey ostrogi, i tytuł Hrabiego Papieżkiego Państwa.

Z wielu Obwodów dochodzą wiadomości o zbyt często wydarzających się pożarach po wsiach.

Herszek Arensztein Rzesak z miasta Mszczonowa, napotkał samo idące pod tenże miastem 5 letnie dziecko Chrześcijańskie płci męskiej, i na takowem bez namysłu natychmiast dopełnił Aktu obrzezania, czyn ten zaraz się wydał a przestępny Sądowi po ukaranie oddanym został.